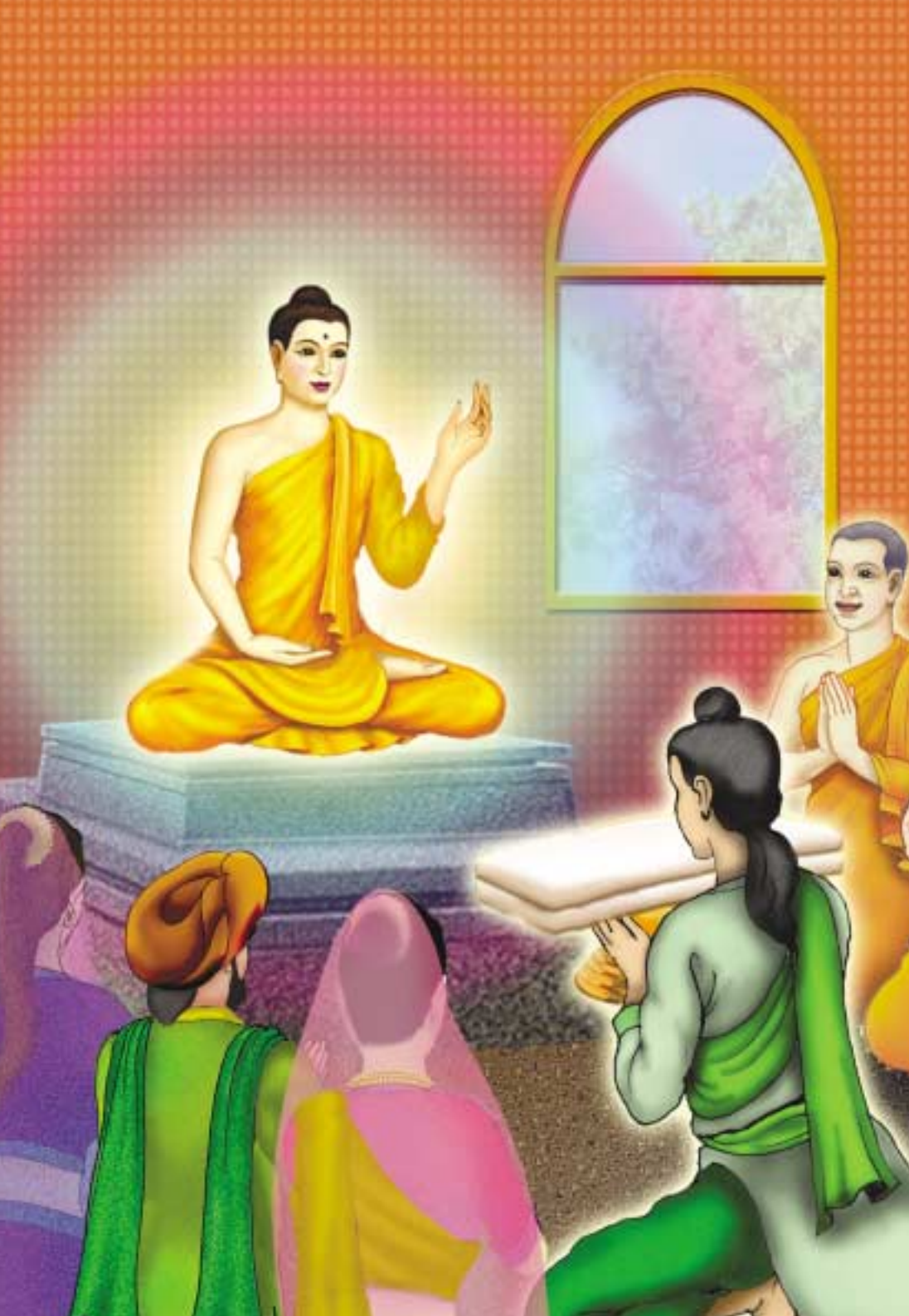

๔๔

อ ำ นั ส ง ส์
ถ ว าย ผ้ า นั อ ดิ

พระพุทธเจ้าผู้เป็นนายกพระนามว่าปทุมุตตระ
ทรงพยากรณ์เราว่า ด้วยการถวายนั
ท่านจักได้เป็นผู้มีผิวพรรณดั่งทองคำ

อานิสงส์ถวายเป็นเนื้อดี

๓๘๘

การปฏิบัติธรรมเจริญสมาธิภาวนาเป็นกรณียกิจ กิจที่ควรกระทำอย่างยิ่ง เพราะเป็นกิจหลักที่จะนำพาทุกๆ คน ให้เข้าถึงความสุขที่แท้จริง คือ พระรัตนตรัยภายในตัว นั่นคือ พระธรรมกายนั่นเอง พระธรรมกายนี้เป็นเนื้อแท้ของพระพุทธศาสนา เป็นที่รวมแห่งความบริสุทธิ์ มีแต่สุขล้วนๆ ไม่มีทุกข์เจือปนเลย เป็นแหล่งของมหาสติ มหาปัญญา เมื่อเข้าถึงแล้วชีวิตจะมีแต่ความสุขตลอดเส้นทาง เราจะเข้าถึงจุดแห่งความสุขอย่างนี้ได้ ต้องหมั่นปฏิบัติธรรม ทำใจหยุดใจนิ่งกันให้ได้อย่างต่อเนื่อง

มีวาระแห่งพระบาลีที่ปรากฏอยู่ใน นันทเถรปาทาน ความว่า

“ตมเม พุทฺโธ วียากาลิ ชลชุตตมนายโก
อิมินา วตฺถทาเนน เหมวณฺโณ ภวิสฺสลิ

พระพุทธเจ้าผู้เป็นนายกพระนามว่าปทุมุตตระทรงพยากรณ์เราว่า ด้วยการถวายเป็นเนื้อดี ท่านจักได้เป็นผู้มีผิวพรรณดังทองคำ”

การสร้างบุญบารมี เป็นกิจหลักของการเกิดมาเป็นมนุษย์ ทุกๆ คนที่เกิดมาในโลกนี้ ต่างมุ่งแสวงหาหนทางแห่งความพ้นทุกข์ ยุติการเวียนว่ายตายเกิดในสังสารวัฏ ดับชาติ ชรา มรณะ

อานิสงส์ถวายเป็นอานิสงส์

๓๘๕

แต่หนทางที่จะก้าวเข้าไปถึงจุดนั้นได้ บุญในตัวต้องมีมากพอ การเกิดมาในแต่ละภพแต่ละชาติ หากเรามีบุญเก่าติดตัวมามาก ก็จะเป็นเครื่องสนับสนุนส่งเสริมให้เราได้สร้างบารมีสะดวก สบายเพิ่มมากขึ้น

*เหมือนชีวประวัติของนักสร้างบารมีในกาลก่อน นักสร้างบารมีท่านนี้คือ พระมหานันทเถระเป็นผู้ที่มีบุญมาก ได้รูปสมบัติที่ดี โดยเฉพาะผิวพรรณวรรณะของท่าน สวยงามมากกว่าคนธรรมดาเพราะในอดีตชาติ ท่านได้สร้างบุญที่พิเศษกว่าคนธรรมดา

พระนันทะเกิดในคากยวงศ์ มีศักดิ์เป็นน้องชายต่างพระมารดาของเจ้าชายสิทธัตถะ ซึ่งต่อมาภายหลังได้ออกบวช และตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของพวกเรา พระพุทธองค์ได้ชักชวนพระนันทะให้ออกบวช แต่ใจท่านยังไม่มั่นคงพอ พระพุทธองค์จึงต้องนำไปชมเทวโลกชั้นดาวดึงส์ และเป็นผู้รับประกันว่า หากพระนันทะตั้งใจปฏิบัติธรรมให้ดีแล้ว ท่านจะได้นางฟ้าชั้นดาวดึงส์อย่างแน่นอน ทำให้ท่านเกิดแรงบันดาลใจตั้งใจปฏิบัติธรรมจนกระทั่งบรรลุพระอรหัต รู้ว่าสิ่งที่ชีวิตปรารถนาอย่างแท้จริงนั้นคืออะไร

อานิสงส์ถวายผ้าเนื้อดี

๓๕๐

ในอดีตชาติท่านก็ตั้งใจสร้างบุญอย่างเต็มที่ทุกภพทุกชาติ ได้เกิดมาสร้างบุญกับพระสัมมาสัมพุทธเจ้าหลายพระองค์ มีอยู่ชาติหนึ่ง ในสมัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า ปทุมุตตระ ท่านบังเกิดในตระกูลใหญ่แห่งหนึ่งในเมืองหงสาวดี เมืองหลวงที่เป็นศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาในยุคนั้น ครั้นเติบโตจนบรรลุนิติภาวะแล้ว ท่านได้เดินทางไปฟังธรรมที่พระวิหารอยู่เป็นประจำจนเป็นนิสัย

วันหนึ่ง ขณะที่กำลังนั่งฟังธรรมในสำนักของพระผู้มีพระภาคเจ้าอยู่นั้น เห็นพระพุทธรองค์ทรงสถาปนาภิกษุรูปหนึ่งไว้ในตำแหน่งผู้เลิศแห่งภิกษุทั้งหลาย ในด้านผู้คุ้มครองทวารในอินทรียั้งปวง ท่านเกิดแรงบันดาลใจอยากจะได้ตำแหน่งนั้นบ้าง จึงตั้งใจสร้างบารมีอย่างเต็มที่ บำเพ็ญมหาทานที่มากไปด้วยสักการบูชา ถวายแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าและภิกษุสงฆ์ แล้วตั้งความปรารถนาว่า “ในอนาคตกาล ขอให้ข้าพเจ้าพึงได้เป็นอย่างพระสาวกรูปนั้นด้วยเถิด” เมื่อตั้งใจมั่นอย่างนี้ ท่านก็สั่งสมบุญอย่างเต็มที่ตลอดชีวิต

ในครั้งนั้น ท่านได้สร้างบุญพิเศษอย่างหนึ่ง ที่นอกเหนือจากมหาทานทุกๆ ครั้งคือ ท่านได้ถวายเป็นทานด้วยเปลือกไม้ที่เกิดขึ้นในแคว้นโขมะ แคว้นนี้ได้ชื่อว่า เป็นดินแดนแห่งผ้าเนื้อดี ซึ่งมีชื่อเสียงมากในยุคนั้น ท่านได้น้อมถวายเป็นทานที่เลื่อมใส

อานิสงส์ถวายเป็นเนื้อดี

๓๕๑

อัมเมียบิกบาน และสร้างบุญพิเศษด้วยการถวายผ้าที่ละเอียด ประณีตอยู่เสมอๆ ด้วยอานิสงส์ที่ได้สั่งสมในภพชาตินั้น ได้ไปบังเกิดในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ เสวยทิพยสมบัติที่ละเอียดประณีตอยู่ยาวนานมาก

ต่อมาในกาลของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า อตถทัสสี เพราะกรรมเก่าที่เคยสร้างไว้ตามมาบีบคั้น ทำให้ท่านต้องไปเกิดเป็นพญาเต่าอาศัยอยู่ในแม่น้ำชื่อว่า อัมมตา วันหนึ่งได้พบพระบรมศาสดาประทับยืนอยู่ใกล้ฝั่งแม่น้ำ พระพุทธองค์ทรงมีพระประสงค์ที่จะเสด็จข้ามแม่น้ำ พญาเต่าเห็นอาการเช่นนั้น ก็อยากจะได้บุญกับพระพุทธองค์ จึงรีบว่ายน้ำเข้าไปใกล้ๆ หมอบลงตรงพระบาทของพระบรมศาสดา พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงทราบด้วยอาการนั้น จึงขึ้นประทับหลังของพญาเต่า พญาเต่าดีใจมากที่ได้รับบุญนี้ จึงรีบว่ายตัดกระแสแม่น้ำนำพระบรมศาสดาไปยังฝั่งตรงข้ามทันที

ด้วยบุญกรรมนั้น ทำให้ท่านได้ไปบังเกิดในสุคติภูมิอีกหลายครั้งและเสวยทิพยสมบัติอีกยาวนาน จนมาถึงสมัยพุทธกาลนี้ได้บังเกิดในตระกูลแห่งศากยวงศ์ ในพระครรภ์ของพระนางมหาปชาบดีโคตมี อัครมเหสีของพระเจ้าสุทโธทนะ พระมารดาเลี้ยงของเจ้าชายสิทธัตถะ

อานิสงส์ถวายผ้าเนื้อดี

๓๕๒

เมื่อพระผู้มีพระภาคเจ้าของเราตรัสรู้และประกาศธรรม ทรงเสด็จไปยังกรุงกบิลพัสดุ์ และแสดงธรรมในสมาคมแห่ง พระญาติ ทำให้พระญาติทั้งหลายตั้งอยู่ในสัมมาทิฐิ และ พระราชบิดาสุทโธทนะ ได้บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์

ในวันที่สาม เป็นวันวิวาหมงคลของนันทกุมาร พระบรม- ศาสดาเสด็จเข้าไปบิณฑบาต และให้นันทกุมารถือบาตรตาม พระองค์จนกระทั่งถึงวิหาร และได้ชวนให้ท่านออกบวช ทรง แสดงธรรมสั่งสอน และพาไปยังเทวโลกเพื่อให้พระนันทะ ดูเทพธิดา จะได้คลายความคิดถึงนางชนบทกัลยาณี ทรงสอน ให้ท่านตั้งใจปฏิบัติธรรม จนพระนันทะสามารถทำใจหยุดใจนิ่ง บรรลุเป็นพระอรหันต์องค์หนึ่งในพระศาสนา

เมื่อท่านได้บรรลุธรรมแล้วได้เข้าไปหาพระบรมศาสดา พร้อมกับบอกคืนประกันที่พระบรมศาสดาได้ประกันไว้สำหรับ เรื่องเทพธิดานั้น เพราะว่าท่านได้เข้าถึงชีวิตอันประเสริฐแล้ว พระบรมศาสดาทรงตั้งท่านไว้ในตำแหน่งเอตทัคคะ ภิกษุผู้เลิศ ในด้านคุ้มครองทวารในอินทรีทั้งหลาย สมความปรารถนาที่ ท่านได้ตั้งใจไว้

หลังจากที่ได้บรรลุกายธรรมอรหัต มีธรรมจักขุเกิดขึ้น พระเถระได้ย้อนอดีตไปดูบุพกรรมที่ตนเองเคยสร้างไว้ ได้ไป

อานิสงส์ถวายผ้าเนื้อดี

๓๕๓

เห็นการสร้างบารมีของตนเองหลายภพหลายชาติ แต่มีบุญพิเศษอย่างหนึ่งที่ท่านเห็นแล้วเกิดความประทับใจมาก คือภพชาติที่ท่านได้ถวายผ้าแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าด้วยมหาปิตินันเป็นบุญพิเศษที่มีผลมากมายมหาศาล ถึงกับเปล่งอุทานว่า “ในภพชาติที่เราได้ถวายผ้าเป็นทานแด่พระพุทธเจ้าพระนามว่า ปทุมุตตระนั้น พระองค์ทรงพยากรณ์เราว่า จะเป็นผู้มีวรรณะดุจทองคำ”

ด้วยอานิสงส์นั้น ทำให้ท่านท่องเที่ยวอยู่ในสองภพภูมิ คือมนุษย์และเทวโลกอย่างยาวนานย้อนไปหมื่นกับนับจากกับนี้ไป ท่านได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ๔ ครั้ง ล่วงไปอีก ๖ ล้านกับโน้น ก็ได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิผู้สมบูรณ์ด้วยมหาสมบัติจักรพรรดิ ตักไม่พ่องอีกนับครั้งไม่ถ้วน สมบูรณ์ด้วยทิพยสมบัติอันเลิศ ผลบุญแห่งทานในครั้งนั้น ทำให้ท่านเกิดความอัศจรรย์ใจ แม้ปฏิสัมภิทาญาณ ๔ วิโมกข์ ๘ อภิญญา ๖ ก็ได้บรรลุเพราะอานุภาพแห่งการสั่งสมบุญ ท่านเปล่งอุทานอย่างนี้ เพื่อให้ชักสร้างบารมีทั้งหลาย เกิดความมั่นใจในอานุภาพแห่งบุญว่า บุญคือทุกสิ่งและเป็นสิ่งที่ต้องทำ จะมัวประมาทชะล่าใจไม่ได้

การสร้างบุญเป็นเรื่องหลักของชีวิต เพราะเราเกิดมาสร้างบารมี โดยเฉพาะการสร้างบุญพิเศษเป็นสิ่งที่เราต้อง

อานิสงส์ถวายเป็นอติ

๓๕๔

ชวนชววยริบตักตวงเอา เพราะจะมีแต่ผลที่ติงามบังเกิดขึ้น
อย่างเกินควรเกินคาด แม้เราจะมีบุญมากสักเพียงไรก็ตาม
บุญนั้นก็มีวันหมดได้ถ้าไม่ทำเพิ่ม ดังนั้นเราจึงควรสั่งสมบุญ
ทุกๆ วัน อย่าให้ขาดเลยแม้แต่วันเดียว ผลแห่งบุญที่บังเกิดนั้น
ยิ่งใหญ่มีผลถึงขั้นโลกุตตระ ที่จะทำให้เราหลุดพ้นจากการเป็น
บ่าวเป็นทาสของพญามารได้ ดังนั้นพวกเราทั้งหลายอย่าดูเบา
ในบุญทุกๆ บุญที่มาถึงเรา ให้รีบสั่งสมตักตวงให้เต็มที่กันทุกๆ คน

